

KHOA HỌC DI ĐÀ – VĂN MINH DI LẠC

**Khoa bảng ngày nay, siêu thức học
Học thiên thức giác, việc siêu minh
Di sản tràn đầy, trong vũ trụ
Đà vàng sắc sáng, chiếu diệu ban**

**Văn nghe thông suốt, cả tam thiên
Minh đời minh đạo, thức giác yên
Di thiện chuyên hành, xuyên tâm pháp
Lạc tiến Thiên Cung, rõ đạo tràng**

Thưa quý Bác, khoa học Di Đà hay văn minh Di Lạc là một môn học của thời đại thượng ngươn. Giúp cho người đời, hiền lương hơn, văn minh hơn, trật tự hơn, và siêu khoa học hơn.

Tại sao, các bộ môn khoa học hiện tại như bây giờ không siêu sao, mà phải tiếp thu thêm một nền khoa học mới. Mà có cái tên là Khoa Học Di Đà, Khoa Học Tâm Linh và Văn Minh Di Lạc.

Khiến cho người ta ngạc nhiên, không thấu, loại khoa học này, là loại khoa học gì, phát xuất từ đâu và phát triển vào thời đại này!

Thưa quý Bác, thời đại này, được gọi là thời đại Thượng Ngươn Thánh Đức, nên nó có những danh từ mới nêu ra, mà khoa học tìm chưa ra, và người ta hơi ngỡ ngàng với những danh từ mới lạ.

Danh từ mới lạ này, được dùng trong giới văn minh của Phật pháp. Và hiện nay xử dụng vào nhân gian qua môn thiền Pháp Lý Vô Vi Huyền Bí Học.

Pháp môn tu thiền này, sẽ giúp cho người ta có cuộc sống an lành thanh nhẹ hơn, trong đời sống hằng ngày. Khỏi âu lo buồn tủi, khỏi hờn giận sân si, khỏi căm thù ganh ghét, khỏi si mê động loạn, sống thọ thêm.

Để tìm một lối sống thiết thực hơn, trong lẽ sống của hiện tại, mà con người khỏi lo âu, bệnh hoạn, tai nạn chết chóc hay nghèo đói như xưa.

Thưa quý Bác, chắc chắn là mình sẽ có nhiều thắc mắc. Vì hiện tại đời sống có muôn chiều tiến hoá, có muôn chiều màu sắc. Mà trong mỗi màu sắc, nó có cái phần đặc biệt ưu điểm riêng của nó. Thế nên, màu sắc nào cũng tạo ra vẻ đẹp hồn nhiên của vũ trụ.

Vũ trụ thì bao la rộng rãi vô biên. Được hoà đồng vào vũ trụ thì mình sẽ thấy muôn màu, muôn sắc, nó biến thái theo từng thời kỳ khác nhau. Mà người ta không ngờ được, sự văn minh của con người, sự văn minh của Trời Đất đã hợp tác, phát triển và cùng nhau đóng góp chung cho nhân loại tiến lên đỉnh cao của Phật giới.

Nhân loại hiện thời phát triển về khoa học một cách tối tân, về khoa học vật chất. Nhưng, nhân loại còn cần rất nhiều cái tối cao nữa, mà người ta tìm chưa ra.

- Đó là về Khoa Học Tâm Linh hay Khoa Học Huyền Bí. Mà trong giới tu thiền, họ gọi chung là Khoa Học Di Đà, Khoa Học Tâm Linh hay là Văn Minh Di Lạc.

Trước khi vào chuyện, Con xin thưa và phân biệt có hai loại khoa học, cho mình dễ hình dung hơn.

- Cái thứ nhất là khoa học vật chất mà người ta đã và đang nói và chứng minh bằng hiện thực, qua tư tưởng khám phá trong vũ trụ, trong thiên nhiên mà kết thành vật thể. Chúng ta biết và thấy, hằng ngày trong đời sống hiện nay. Đó là khoa học vật chất.

- Cái thứ hai này đặc biệt hơn, tinh vi hơn. Đó là khoa học Tâm Linh hay khoa học Di Đà mà chúng tôi gọi. Đây là một bộ môn khoa học của Phật pháp. Loại môn khoa học này rất độc đáo và cao siêu hơn khoa học vật chất rất nhiều. Có thể nói, loại khoa học tâm linh siêu đẳng này, chủ trị luôn khoa học vật chất.

Nói như vậy thật là quá đáng phải không! Dạ thưa là không quá đáng! Nhưng, sự thật nó là như vậy. Bởi vì, Khoa Học này là của Phật Di Đà. Con không biết phải, nói làm sao để cho người ta thấy cái diệu pháp này, ở bên trên truyền xuống thế gian. Con chỉ nói sự thật, nó là như vậy, chứ con không có nói: cho hơn và phô trương. Có sao, nói vậy. Mong quý Bác thông cảm cho, danh từ Khoa Học Di Đà, Văn Minh Di Lạc.

Con cố gắng, dùng những danh từ khác, để thay thế cho bớt tính cách cao siêu này, nhưng không sao thay được, vì nó siêu cấp và siêu đẳng, không thể nào lựa cái chữ khác, đơn giản hơn. Nếu mà dùng những từ đơn giản, thì người ta cho là tầm thường. Nên Cô Bác Anh Chị, thông cảm cho. Đây là lời giáo huấn ở bên trên, chứ không phải của người thường.

Con đã thấy được cái uốn khúc, giữa người đọc và người viết. Người đọc có cảm nghĩ là Con nói quá lời, trên lãnh vực khoa học của tâm linh. Nhưng, xin thưa với quý Bác và các Bạn bước chân vào khoa học tâm linh, khoa học huyền bí, khoa học Di Đà và văn minh của Di Lạc, văn minh của Phật Pháp, thì quý Bác không bao giờ tưởng tượng nổi, cái nền văn minh siêu khoa học này. Thì quý Bác sẽ mến thương, lời nói của Con là đúng sự thật.

Không lẽ, một người học Phật Pháp lại đi nói chuyện không đâu. Nếu mà một người học Phật Pháp, mà nói chuyện không đâu. Thì xin thưa với các Bạn. Trời Phật sẽ không bao giờ, ban cho sự sáng suốt và trí tuệ thông minh để phục vụ quần sanh.

Nền văn minh này là cái nền văn minh của Phật Pháp, thì làm sao khoa học vật chất họ bì kịp. Thế nên những danh từ, Con dùng trong khoa học tâm linh hay khoa học Di Đà thì quý Bác thấy hơi xa lạ. Như mà so với sự văn minh của Phật Pháp, thì Con dùng những danh từ này cũng không có gì là quá đáng. Vì sự thật, Văn Minh của Phật Pháp, nó như vậy là như vậy. Không thể nào chế biến thêm hoặc vẽ vời thêm.

Muốn chế biến thêm, cũng không biết gì để chế, muốn vẽ thêm, cũng không biết gì để vẽ. Vì đây là chơn lý của thời đại, không thể làm bóp méo hay tô pha.

- Cái tô pha là cái khoa học vật chất, họ có thể tô pha thêm cho nó lộng lẫy.

Còn cái nguyên vẹn, nguyên hình, **nguyên thủy của Phật Pháp** thì không thể nào tô và pha thêm. Nên các Bác hiểu cho. Tại làm sao, Con phải dùng những danh từ cao siêu đó.

Sao đây, Con sẽ cố gắng phân tích thêm chi tiết cho quý Bác thấy, giữa hai cái khoa học khác nhau như thế nào.

- Khoa học vật chất phát triển và hình thành, sau một cuộc thí nghiệm, tìm kiếm ở trong thiên nhiên, trong vũ trụ. Để hình thành một sản phẩm mà ta cần dùng. Khi mà con người ta cần dùng, rồi thích ứng với đời sống hiện tại, thì người ta cho cái đó hay, cái đó siêu. Đó là khoa học vật chất, đem cho con người có nếp sống văn minh về vật chất. (Những bài trước, con cũng đã có nói, Khoa học vật chất, cũng phát nguồn từ cõi Vô Hình mà ra).
- Về sự văn minh của loài người theo Phật Pháp Vô Vi giải thích như sao. Sự văn minh tiến hoá của nhân loại phải đi hai chiều. Kích động và phản động. Tạo ra nền văn minh.

Tại sao, trong Văn Minh của Phật Pháp nói rằng. Nền văn minh của vật chất, văn minh của người đời, phải đi trong sự kích động và phản động. Có khi, ngoài đời mình không thấy, mình không hay, nhưng mà cái văn minh của Phật Pháp họ thấy rộng hơn là cả hai chiều.

Thí dụ:

Một người ở xứ lạnh, nhờ sự kích động của thiên nhiên, trong cái cực lạnh, mà họ tìm ra một lực phản động trong cái lạnh, để hình thành cái lò sưởi mà chúng ta cần dùng. Và ngược lại một người ở xứ nóng, nhờ sự kích động của cái nóng, mà người ta tìm ra một lực phản kháng của cái nóng, để tìm ra cái máy lạnh và phục vụ đời sống. Thì có phải nền văn minh tiến bộ của loài người tiến bộ, **nhờ sự kích động và phản động không!** Như bên trên, Con đã thưa.

Từ đó loài người mới tìm ra được một đáp số quân bình, mà thành lập nền văn minh ở thế gian. Sự văn minh của hiện tại ở thế gian là một sự văn minh không đồng nhất. Vì con người chưa tìm ra được sự quân bình của nội tâm.

Thế nên cái nền văn minh khoa học vật chất hiện thời mình sống đây, chưa có phải là văn minh hoàn hảo. Chỉ là cái hình thức bên ngoài tạm bợ. Nếu là văn minh, thì mọi người cùng sướng, cùng vui. Chứ tại sao, có kẻ khổ, người vui, mặc dù mình là ông vua hay nhà bác học. Dù có ca ngợi cái nền văn minh vật chất này cao siêu cho cách mấy đi nữa, thì mình cũng không thể nào hiểu được hai chữ văn minh của Phật Pháp.

Nếu tự cho mình là người văn minh nhất, thử định nghĩa hai chữ văn minh là gì, coi mình định nghĩa có đúng không thì nói đến nền văn minh. Và so sánh, sự định nghĩa văn minh của Phật Pháp, xem ai định nghĩa rõ ràng hơn.

Rốt cuộc, thì mình cũng phải đồng tình với tư tưởng này.

- Văn minh có nghĩa là không có cái gì bị huỷ diệt thì mới gọi là văn minh. Còn cái văn minh của khoa học vật chất bữa nay làm, ngày mai mất, thì lấy cái gì gọi là văn minh.

Ngày nay mình hô hào, chứ ngày mai là củ xì. Đó là bằng chứng hiện thực, chứng minh rõ ràng cho ta thấy. Từ chiếc xe chạy bằng hơi nước, đến chiếc xe chạy bằng dầu, bằng xăng v.v.

Từ chiếc máy bay nhỏ, cho tới chiếc phi thuyền không gian, từ chiếc ghe cano nhỏ cho tới chiếc hàng không mẫu hạm.v.v.

Nền văn minh này, nếu Bác xem cho kỹ lại, từng thời kỳ phát triển của vật chất như trên Con đã thưa. Thì mình thấy, nền văn minh này, là một nền văn minh tạm bợ.

Con cũng không biết nói sao, cho mấy ông hiểu được, chính ông.

Cái mà Con nói, bữa nay còn, ngày mai mất thì mấy ông giựt mình và thấy rõ ràng hơn.

Thế nên Con nói, ngoài cái nền văn minh vật chất này, nó còn có cái nền văn minh khác của Phật Pháp nữa, siêu hơn. Đó là nền khoa học của Di Đà và Nền Minh của Di Lạc. Thử nghiên cứu thì mình mới khám phá ra. Có Trời Phật và con người.

Bởi vì, mỗi thời kỳ phát triển khác nhau, mỗi kỷ nguyên phát triển khác nhau. Mình phải công nhận điều này, thì mình mới khá. Còn ôm cái cũ, thì làm sao khá. Và Văn Minh.

Nền văn minh của con người nó sẽ tiến hoá nhiều thêm, do Trời Phật chuyển định chứ không phải của loài người chuyển định.

Nhìn lại lịch sử, mình cũng thấy sự phát triển nền văn minh của loài người qua nhiều thời đại khác nhau. Như là năm 1500 là khác, năm 1600 là khác, năm 1900 là khác, năm 1950 là khác, mình thấy sự văn minh phát triển rõ ràng từng thời kỳ.

Tới năm 2000 là vào kỷ nguyên mới, văn minh mới, mình thấy rõ ràng, con người ta, càng ngày càng tiến so với năm 1975.

Sự tiến hoá văn minh này do đâu mà có, do đâu mà hình thành?

Bắt quá mình chỉ nói, tại tôi biết nghiên cứu, tại tôi có đi học, tại khối óc tôi thông minh. Ngoài những lý luận trên, họ không biết dựa vào đâu, để nói thêm cho mình bạch.

Tại sao, mình được văn minh và tại sao mình được thông minh, mình không biết?

Bởi vì, họ không biết được khối óc của họ, ai cho, ai sinh. Nên họ chỉ nói đơn giản có bấy nhiêu đó thôi. Họ chỉ nghĩ, tại tôi thích học, tại tôi thích nghiên cứu là tôi văn minh.

Cái gì, mà tư tưởng mình có **cái chữ Tại cái này, Tại cái kia**, là chưa có thông hiểu hết.

Ở đời không có Tại cái này, cũng không có Tại cái kia. Cái gì cũng có nguyên do và định luật.

Mỗi một chuyện nó đều có nguyên do để đem ra kết luận. Chứ không thể nào nói. Tại tôi thích nghiên cứu. Tại tôi thích đi học. Tại khối óc tôi hiểu biết nhiều là tôi văn minh. *(Sở dĩ con người được thông minh là đầu thai nhiều kiếp).*

Nếu Anh không suy nghĩ, thì lấy gì có chữ Tại.

Mà cái suy nghĩ của Anh, Anh không biết nó từ đâu ra! Nên Anh cứ đổ thừa. Tại cái này, rồi Tại cái kia.

Nếu không có Anh, thì lấy gì Tại cái này, Tại cái kia.
Mà Anh làm sao để biết, có Anh, thì Anh lại không biết.

Anh chỉ biết cha mẹ sanh ra anh. Ngoài ra, anh không biết gì thêm cho mệt. Thời buổi này, cũng có người không biết cha mẹ mình là ai nữa. Những người bất hiểu mình thấy thiếu gì. Nội cái chữ hiểu mà mình không biết, không hiểu, thì thử hỏi mình có thông minh, có giỏi, có tài ba cho cách mấy thì cũng hết xài.

- Người mà văn minh là hiểu biết về tâm linh, chứ không phải biết một khía cạnh vật chất đó thôi là đủ.
- Mình tìm mình, cũng chưa xong” Hồn vía bất minh”. Thân xác tham mê bệnh hoạn thì đi vào giới âm.

Thế gian khoa học vật chất là một bài học sơ đẳng để đánh thức tâm linh, đánh thức thần hồn. Là con người, có phần hồn làm chủ trị, vật chất. Chứ vật chất không thể nào làm chủ trị thần hồn.

- Thần hồn của con người, chế ra chiếc xe hơi, chứ chiếc xe hơi không có chế ra được người ta. Như vậy thần hồn có phải là chủ trị của vật chất không!

Bên trên Con đã đề cập khoa học Tâm Linh làm chủ trị luôn khoa học Vật Chất, mà các ngài không tin. Tới đây, là mình có thể nhìn thấy rõ ràng hơn.

Nếu không có thần hồn thì làm sao chế ra chiếc xe?

Mà con người không có thần hồn, thì làm sao lái xe?

Vậy thì ai điều khiển chiếc xe này. Rõ ràng là thần hồn. Người mà mất hồn thì không lái được chiếc xe.

- Nếu Anh nói về thần hồn, mà lấy cái gì xác nhận, chứng minh cho biết là con người có thần hồn?
- Anh phát minh cái gì, Anh chế biến cái gì, cũng là do thần hồn anh xác định. Cái đó đúng, cái đó sai.
- Nếu Anh, không có thần hồn xác định thì anh không biết cái đó là cái gì, đúng hay sai.
- Bằng chứng là mấy người chết, **họ không có thần hồn nội ứng ở bên trong**, nên họ không biết cái gì. Còn người sống, họ có nội ứng là có thần hồn đi theo, nên họ biết, ăn, nói, suy nghĩ, đúng sai. Nhưng mà không có đồng nhất. Nên cãi vã ôm xồm!
- Nếu con người mà không có thần hồn, thì anh không biết đọc, không biết viết, không biết đẹp, không biết xấu, không biết phát minh hay chế biến. Nên phần linh hồn của con người siêu diệu vô cùng. Mà thần hồn hiện tại như bây giờ, thần hồn đang học hỏi về vật chất, biết về vật chất. Mà chưa biết về Tâm Linh.
- Cây cỏ, đá, cát, sạn, con thú, đều có thần hồn. Tại mình không học Vô Vi, nên không rõ. Nhiều giáo phái, tu không hiểu phần hồn, phản kháng Vô Vi xuất hồn là tu sai. Tới chết đi cúng cầu siêu cho phần hồn.
- Anh tu giải thoát là anh tu xuất hồn, khỏi bản thể, bị kìm kẹp ngũ hành.
- Về Trời, về Niết Bàn, về Thiên Đàng, bằng điển quang, chứ không phải bằng xác thịt.
- Làm chủ trị về vật chất, **đó là phần linh hồn**, mà người ta chưa khám phá ra.
- Anh không tin, từ từ anh sẽ tin.
- Phần linh hồn của con người được gắn liền vào thế giới tâm linh. Thế giới tâm linh này nó có muôn chiều và muôn sắc như mình đã thấy. Người thì theo kiểu tâm linh Chúa, tâm linh Phật, tâm linh Thần Thánh, v.v.
- Mình đã thấy diễn biến trong đời sống hiện tại, mà mình không hiểu tại sao thế giới tâm linh này nó có nhiều chiều, nhiều sắc thái riêng biệt kia, mà mình không hiểu hết.
- Sở dĩ mình không hiểu hết là vì, chính phần tâm linh, chính phần sắc thái này, học hỏi và giác ngộ chưa đủ sức.
- Phải được điều luyện của Thượng Đế ở mọi trạng thái, thì sẽ quán thông.

Sở dĩ mình theo giỏi tìm hiểu, coi sự việc đó ra sao, mà mình không hiểu, là chính cái người theo tâm linh đó họ quá mê tín, tin vào hình tượng họ phò. Và người ta, cố tình làm đầu đuôi không hợp nhất và minh bạch, làm cho mình không biết đâu mà rõ.

Họ làm những điều, vượt qua khoa học, như là lấy dao, đâm vào mình cho chảy máu, lấy móc sắt, móc vào mình để kéo một chiếc xe v.v. Mà họ không nói mục đích của họ làm như thế này có giúp ích gì cho quần chúng không, hay chỉ là biểu diễn, coi cho lạ mắt. Khiến khoa học không biết đường rờ. Những người làm việc mà không nói rõ, cố tình dấu diếm, tức nhiên không ngay ngắn. Không có ngay ngắn, thì đâu có gì giúp ích cho xã hội.

Không làm sáng tỏ vấn đề về tri thức cho người ta hiểu mục đích của mình, làm như vậy có dụng ý gì hay chỉ làm có tánh cách phù phép cho người ta sợ.

Nếu làm phù phép giúp ích được.

Tại sao, không làm chết hết những nhà độc tài ác ôn cho mình coi. Hoặc là làm chết hết những con vi trùng làm tai hại mùa màng, tai hại cho con người!

Tại sao, không đi làm những chuyện lợi ích như trên, mà làm những chuyện không ai hiểu và chính người làm cũng không hiểu. Khoa học, họ không tin cái chuyện phù phép đó!

- Còn về sự văn minh, của nền khoa học Di Đà là dạy cho người ta biết về cách sống, sống làm sao cho hợp thời, hợp thức, có sức khoẻ, sống lâu, minh mẫn và thông minh.
- Nền văn minh của Phật Pháp là nói ra rõ ràng. Không có mù mờ hay viển vong quá mức.

Sống hợp thời, sống hợp thức là sao?

Sống hợp thời, sống hợp thức có nghĩa là. Nền văn minh của Phật Pháp giúp người ta có một ý thức rõ ràng, một lối sống biết trật tự, an ninh cho bản thể. Hành thì sẽ đạt.

Khi mà bản thể Anh được an ninh, trật tự rồi, Anh mới hoà đồng vào quần chúng cộng đồng mà không thấy mình lạc lõng. Kêu bằng hợp thức và hợp thời, vì mọi người thấy Anh là một biểu tượng mới, thích nghi với mọi hoàn cảnh. Không phân biệt, chê khen hay tị hiềm ghen ghét.

Đời sống Anh rất là sung mãn, sức khoẻ Anh dồi dào, tâm thần Anh minh mẫn, thông minh và sáng suốt. Nhờ Anh luyện tập điển năng trong bản thể anh và hoà vào vũ trụ.

- Vũ trụ có cái gì, thì Anh có cái đó.

Khoa học hiện giờ, họ cũng giúp cho người ta được sức khoẻ, được thông minh sáng suốt.

- Nhưng mà điển năng khoa học tìm chưa ra, nên không có giúp cho con người sống khoẻ, sống thọ và văn minh. Điển năng xáo trộn, mất quân bình thì làm sao phát triển; trật tự.
- Trật tự trong bản thân, là không tham lam, động loạn, nhưng mà vẫn làm.
- Trật tự trong gia đình không có, không xong thì làm sao, nói cái trật tự ngoài xã hội cộng đồng. Như là ông bà, cha con, vợ chồng, anh em v.v.

Mình thử suy nghĩ! Chữ trật tự này, không phải để gì học và định nghĩa được.

- Hiện tại bây giờ còn chiến tranh, còn thiên tai, lấy gì có trật tự.
- Đổ thừa Thượng Đế làm, chính khoa học làm.

Chữ trật tự của Phật pháp Vô Vi có nghĩa là vô biên, vô cực.

Con thử dẫn chứng cho mình thấy hai chữ trật tự của Phật Pháp nó cao siêu làm sao.

Như các nhà khoa học, muốn chế biến một chiếc máy bay, hay thành lập một nhà máy phát điện.

Thì các ông cũng phải lập chương trình đầu đó, nó có trật tự, nếu các ông, không lập chương trình hệ thống, có trật tự làm sao chiếc máy bay, bay, và nhà máy phát điện chạy.v.v.

Mà trật tự của mình, nhìn vào chiếc máy bay hoặc nhà máy thôi. **Mà mình không thấy trật tự của Trời Đất và trật tự của con người kết hợp nhau.**

- Nếu không có trật tự Thiên và, Địa, thì Nhơn thì lấy gì, mình có chỗ bay và xây cất.

Thế nên cái nền văn minh của Phật Pháp là dạy cho con người ta tiến tới trật tự của ba cõi Thiên, Địa và Nhơn. Lúc đó mới thấy được Thiên Đàng. Chứ không phải chuyện thường tình.

Muốn tiến tới trật tự của Thiên Địa, Nhơn và quán thông Tam Cõi, trước hết phải học trật tự của cá nhân, của con người. Trời không sanh ra dưỡng khí, thì Anh lấy gì tìm ra lực học, để chế chiếc máy bay, hay chiếc xe hơi. Mà Anh sống không có dưỡng khí, thì lấy gì anh thở.

- Anh ăn, mà không có Đất trồng cây, thì lấy gì có trái. Cây sống và phát triển bằng điện.
- Anh sống bằng điện. Điện anh có thể luyện, qua phương pháp Vô Vi trường sanh học.

Con người mà điển năng xấu, mất trật tự thì ăn nói không rõ ràng minh bạch. Trật tự của con người không có, trật tự của cá nhân không đạt, thì làm sao biết trật tự chung của nhân loại. Thì làm sao biết được sự trật tự chung của Thiên và Địa.

Thế nên, văn minh của Phật Pháp, muốn cho con người đạt đến sự văn minh siêu cấp.

- Trước hết an ninh của bản thể, thì nhiên hậu sao này mới thực hiện được sự an ninh của một quốc gia. An ninh của vũ trụ và tạo dựng Thiên Đàng cho chính mình, sau khi chết, lên cõi trên. Các vị Phật, Chúa, những người tu giải thoát, ở cõi trên, đều có Thiên Đàng riêng cho chính họ. Bởi vậy, Phật khuyên người ta tu, cho giải thoát. Khỏi vòng luân hồi sinh bệnh lão tử.

Một quốc gia mà có an ninh trật tự, từ cá nhân cho đến tập thể, tập đoàn thì hỏi sao nước không giàu, dân không mạnh. Dân giàu nước mạnh thì phát minh đủ thứ chuyện. Muốn nước giàu, dân mạnh thì phải học văn minh của Phật Pháp.

Vì văn minh của con người, mình đã học nhiều rồi, biết nhiều rồi. Và mình phải thừa nhận mình, còn thiếu về văn minh của Phật.

- Bằng chứng nói về Phật Pháp, thì mình không hiểu. Như vậy, có phải là mình thiếu sót, về Khoa Học Tâm Linh không?

Tại sao phải học văn minh của Phật Pháp?

Tại vì, văn minh Phật Pháp dạy người ta, trước tiên phải bỏ chữ tham vọng. Bỏ được chữ tham vọng thì mới tiếp thu nền văn minh của thời đại. Thử hỏi bây giờ mình chưa có bỏ được chữ tham vọng. Đúng không!

Mấy ông đó tham tiền, tham danh, tham địa vị thấy mờ, thì làm sao, giàu vững và văn minh.

- Còn tham là còn nghèo khổ, đê tiện, mà không biết, còn mê địa vị là còn chiến tranh. Nên thế giới có ca tụng cách mấy về khoa học, mà người ta vẫn nghèo và vẫn bị chiến tranh cả thế giới. Tại các nhà khoa học, chưa có bước vào lãnh vực của tâm linh, lãnh vực của Phật Vô Vi.

Cái gì, tạo cho các nhà khoa học và lãnh tụ có thông minh?

Có phải do khối óc mình hình thành. Mà khối óc mình hình thành được thông minh sáng suốt, mà mình không biết, cái khối óc của các ông từ đâu có và làm sao để bảo tồn và không bị huỷ diệt.

Sau khi nhắm mắt lìa đời các ông cũng phủ tay, vì định luật sanh trụ hoại diệt. Bắt buộc các ông phải ra đi, trong hồi tiếc và uất ức, mà không biết mình sẽ đi về đâu. Thiên Đàng hay Địa Ngục.

Lúc đó thì cái nền khoa học vật chất vĩ đại của mình cũng biến đi luôn theo dĩ vãng. Nhìn lại lịch sử của mấy người tài ba lỗi lạc đi trước, mình cũng thấy.

Các nhà khoa học chế chiếc máy bay, chế chiếc xe hơi tinh vi lắm, coi hay lắm. Mà hỏi ngược lại, vậy chứ các ông có biết trái bom, trái tảo từ đâu có không? Thì ông này, dòm ông kia, lắc đầu.

Mình nói chuyện văn minh vật chất, khoa học vật chất, cao siêu lắm. Mà hỏi lại chuyện đơn giản như trái lê, trái táo trước mắt hằng ngày, mình ăn vô cái đó, mà mình còn không biết cái đó từ đâu ra, thì làm sao gọi là văn minh.

Người văn minh phải biết cái gốc tích đó, từ đâu mà có, thì mình làm chuyện khoa học, chứng minh cái khác thì người ta mới tin. Người này thật sự mới là văn minh hoàn hảo.

Văn minh là mình biết chuyện của mình trước, chuyện của mình mà mình không biết, không hiểu, thì nói biết chuyện của nền văn minh của người khác thì phi lý.

Nền văn minh hiện tại bây giờ quá cũ, quá ấu trĩ, đánh đấm nhau, hằng ngày, mà nói văn minh, nói khoa học. Chế biến vũ khí tối tân, độc hại giết người nhanh chóng, rồi cho rằng mình làm như vậy là giỏi là văn minh.

Không dè mình chứng minh cho người ta thấy mình, đã mang cái tâm ác độc. Muốn hại người này, hại người kia, mà một mặt thì đi lập hoà bình. Một công việc làm rất mâu thuẫn, mà cho mình là văn minh. Một loại văn minh cũ xì là "chiến tranh, sát hại, áp bức và bóc lột.

- Thử xem, hai gia đình hàng xóm, chửi rủa, đánh đấm nhau, mỗi ngày. Hai gia đình đó có văn minh không?
- Khoa học văn minh hiện giờ, đánh đấm nhau cả ngày, không khác gì, hai gia đình kia.

Chính thực nền văn minh của Phật Pháp là tuyệt đối, không giết người và hại người.

Bởi vì Phật Pháp hiểu rằng, hại người ta, thì chính mình đã tự hại khối óc mình, thì lấy gì thông minh mà nói hai chữ văn minh.

Nền văn minh hiện tại bây giờ chỉ đánh nhau cho toé lửa chết luôn. Vậy mà người ta thích, người ta ca tụng, nào là văn minh nào là khoa học. Văn minh khoa học gì, mà làm cái chuyện tổn của và tổn nhân tài.

Vì tham lam, mới chế ra vũ khí hại người. Sợ người ta hại mình, nên mình làm trước để chống lại. Mình còn yếu, còn ấu trĩ thì mình mới sợ người ta hại mình. Mình sợ người ta hại mình, là vì mình đã hại người ta trước, rồi thì mình mới sợ. Chứ thực ra, mình không có hại ai thì lấy gì mình sợ. Và lại, nếu là mình cho là người của thời đại, kêu bằng văn minh và giàu có về lòng bác ái, mọi người thích. Sao lại có kẻ ghét, người chê. Còn bị ghét, còn bị chê, tức nhiên là nền văn minh không đồng nhất.

Văn minh cái kiểu gì kỳ cục, miệng nói văn minh, mà thực hiện nếp sống văn minh lại không có.

Tại vì, những người cho mình là văn minh, họ còn lừa đảo, họ còn tham lam, còn hà tiện và còn ích kỷ. Mà cái ích kỷ này, chỉ có văn minh của Phật Pháp mới rửa sạch nỗi, chứ khoa học vật chất dù có triệu loại chất hoá học, rửa cũng không sạch.

Tại sao khoa học vật chất rửa không sạch?

Dạ thưa. Khoa học vật chất có tối tân cách mấy cũng phải bó tay. Tại gì cái chất ích kỷ, cái chất dơ bẩn này, nó ẩn tàng từ đời này cho tới đời kia mấy ngàn năm, nó nằm trong máu huyết, nó nằm trong khối óc, thì làm sao khoa học vật chất họ tẩy sạch. Chỉ có văn minh của Phật Pháp **điển quang** mới tẩy sạch, cái khối óc tị hiềm ích kỷ này.

Thế giới văn minh hiện thời chưa tìm ra phương pháp nào, biến những kẻ hung ác trở thành hiền lương, biến những kẻ tham lam trở thành bồ tát, biến những người bệnh hoạn trở thành mạnh mẽ, biến những kẻ buồn thảm trở thành vui tươi.

Nền khoa học tâm linh, nền khoa học Phật Pháp, sẽ giúp cho các Bác một tâm hồn tươi trẻ vui tươi và lành mạnh. Hiểu được chính mình là ai và hiểu được sự sống này từ đâu mà có và sống thọ lâu hơn, ít bệnh tật.

VĂN MINH PHẬT PHÁP

**Văn nghe hiểu biết đạo đời
Đi trong trật tự, chính mình phải xây
Xây trong định luật hoá công
Văn minh Trời Đất, con người dựng nên**

**Minh trong lý đạo đường chơn
Thi hành tiến triển, rõ oai Phật Trời
Phật Trời minh giải đạo tâm
Khai thông trí tuệ, chính mình phải tu**

**Phật đường xây dựng tại gia
Khuyên người đóng góp, góp phần dựng xây
Dựng nên bản thể thái bình
Tạo cho gia đạo, sống đời an khương**

**Pháp lành chuyển giải tứ phương
Giúp cho nhân loại, văn minh tiến hành
Thực hành phát triển thật thà
Văn minh Phật pháp, Nhơn tu thái bình**

**Kính bái
Con
Lê Thành Lợi**